

NOVETATS EDITORIALS

KEIR RADNEDGE
World Football Records 2012

MONTENA

Esports

▶ Tercera edició del FIFA World Football Records, que recull totes les dades -com qui va ser el primer guanyador de la Pilota d'Or o quin equip ha guardat més gols en un mundial-, els rècords, les anècdotes i les estadístiques del futbol internacional 100% actualitzats. | **DdG**

GITTY DANESHVARI
Escola de Frikis.
L'examen final

MONTENA

Novel·la

▶ Sylvie Montgomery és una periodista que treballa en una revista de xarfareries i té una bomba informativa que podria acabar amb l'«escola de frikis»: ha descobert que la seva directora té un fillastre que l'odia. | **DdG**

MARTA CABROL
Explora i aprèn

BEASCOA

Infantíl

▶ Marta Cabrol il·lustra aquest llibre didàctic en el qual hi ha tot el necessari per aprendre sobre la variació climàtica: informació específica, activitats per reforçar l'aprenentatge, rotuladors i imans per completar les activitats, un borrador i una fletxa imantada. | **DdG**

DIARI DE GIRONA

Ensenyament Albert Bayot rep una delegació de la regió italiana de l'Abruzzo

▶ El director territorial d'Ensenyament a Girona, Albert Bayot, va rebre una delegació de la regió italiana de l'Abruzzo encapçalada per Annarita Bini, responsable del Programa d'Aprenentatge Permanent, i formada per professors de llengües, gerents, bibliotecaris i representants de l'associació «Leggiamo una storia». La recepció s'emmarca dins les jornades de treball del projecte Comenius Regio que aquest curs ha iniciat l'Ajuntament de Besançon i l'Abruzzo.

JOSEP M. CASTANY

Girona Filla i nét del Dr. Trueta amb alumnes del Bell-lloc

▶ Amèlia Trueta i Miquel Strubell, filla i nét del Dr. Josep Trueta, van ser a l'escola Bell-lloc el 15 de desembre a fi de parlar del prestigiós metge des de la perspectiva familiar. Van oferir dues conferències, una en català i una altra en anglès (tots dos van viure molts anys a Oxford), amb les quals van despertar l'entusiasme i l'interès dels alumnes d'ESO i de Batxillerat per la figura i l'obra del seu avantpassat, que tingué reconeixement universal. A més, van inaugurar el quadre que Isaac d'Aiguaviva li ha dedicat. La jornada, es va cloure amb un concert de La Petita Coral, dirigida per Xavier Oliver.

EN JAN PETIT I LA MEDUSA

L'articulista reflexiona al voltant de les possibles alternatives de protesta contra les retallades pressupostàries, que no siguin les vagues, ja que hi ha qui considera que acaben beneficiant econòmicament els responsables de la crisi econòmica.

Víctor Sánchez

 FEDERACIÓ D'ENSENYAMENT DE CCOO
 A LES COMARQUES DE GIRONA

Hi ha un corrent d'opinió que s'està estenent entre les víctimes de les retallades: ja que les vagues només serviran per perdre més diners que s'embutxacaran els qui han causat la crisi, doncs bé, cal buscar altres mesures. Aquest raonament acaba inevitablement en proposar diverses formes de boicot. Per exemple, corre la idea de no participar en el consumisme nadalenc i altres.

En el cas més concret de la comunitat educativa se senten a dir coses com aquestes: Promoure vagues de zel (aplicació rigorosa del reglament); cap excursió, totes amb els pares en les hores marcades per l'horari (mai fora de l'horari com fem ara); fer les reunions marcades i cap d'extraor-

«En el cas més concret de la comunitat educativa se senten a dir coses com aquestes: promoure vagues de zel, cap excursió o activitats extra»

dinària; reunions mudes (que ningú digui res); cap activitat extraordinària (obres de teatre, musicals, exposicions, tallers, taller de deures...). I que hi hagi ressò mediàtic d'aquestes accions que haurien d'estar coordinades amb tots els centres. En sentir-ne tot això ja s'ha abalotat la terra... diu la versió tradicional dels segadors. Podria ser una activitat a fer en les classes de música, penso jo modestament. En comptes de deixar de fer activitats, fer-ne d'un altre caire, positivitzant la proposta. Cal recordar que a les cases de colònies hi treballa molta gent, també en els museus, autobusos, etc... Tampoc podem oblidar que la nefasta política econòmica que estan practicant tots els sembradors de resignació que ens varen ficar dins l'eurodesastre, i al centre de l'estafa financera, ara ja provoca per ella mateixa una aturada de l'activitat econòmica, anomenada «devaluació interna» per aquesta casta tecnocràtica que ens té per

un poble d'ignorants que no entenem res de res. Més motiu per demostrar-los el contrari. Sabem que l'art ja ha expressat situacions com les que estem vivint, posem per cas *El rai de La Medusa* de Théodore Géricault. Proposta: treballar el quadre a tots els centres de Secundària. Observar els seus valors: exemple del tràgic conflicte que existeix entre l'home i el seu entorn. El pintor, conscient, com quasi tota la societat de la seva època, que el naufragi s'havia produït per un conjunt d'errors comesos per les autoritats, col·labora en les protestes i es decideix a pintar un quadre-denúncia. La incompetència del capità provocà un escàndol polític, així mateix les condicions creades pel naufragi obligaren a les víctimes a lluitar entre elles, cosa que les abocà a la destrucció de la més elemental convivència, etc. També es podria recollir la idea del Sr. Mayor Zaragoza en el sentit que hem perdut el dret a la ciutadania i que cal recuperar la declaració universal dels drets de l'home i organitzar tota mena d'activitats al seu entorn. Una de molt creativa a les comarques gironines seria organitzar un homenatge a la memòria del Tim-

baler de Biure, Pere Baile. Nascut a Torrelles, morí a la batalla de Mont Roig el dia 1 de novembre de 1794, al costat de les tropes nord-catalanes que defensaven l'esmentada declaració enfront de l'agressió absolutista d'aquella època: la guerra dels borbons contra la Ciutadania catalana i el bombardeig de la vila de Perpinyà. Fer una excursió a Biure, portar flors al petit monument que hi té dedicat el nostre timbaler i tot seguit llegir allò de: article 1r, tots els homes, etc. Fer-ho al costat d'alumnes del Volò seria, crec, un gran pas en la reconstrucció nacional del nostre país basada en principis, no pas en paraules, i un relativitzar el timbaler del Bruc, còmplice, de fet, de la inquisició i de la tirania feudal d'una classe dirigent inútil i servil a poders enemics dels drets del nostre poble. Avui cal ser més patriotes que mai. També s'escac organitzar activitats a primària. En proposo dues. La primera un centre d'interès a l'entorn de la cançó d'en Jan petit, personatge real, líder pagès del segle XVII, condemnat a ballar a la roda i a ser esquarterat a poc a poc. Veure com la cançó grotesca inventada pels soldats mercenaris del rei de França ha esdevingut una cançó infantil que la nostra mainada canta ignorant el seu bàrbar significat, reflexionar sobre el poder dels tirans a l'hora de criminalitzar i oblidar els herois populars, fer activitats musicals, històriques, gràfiques, etc. Molt bonica la versió occitana dels fets creada per Nadau, descobrir que

els catalans entenem perfectament l'occità (país on se jubilen 5 anys abans, i el servei públic és sagrat, etc). Finalment cal aliar-se amb els pares i mares. Una bona manera podria ser fer activitats a l'entorn de dos llibres. *De Santiago Alba: Leer con Niños*. De Lolo Rico: *La Televisión: Fábrica de mentiras*. L'un i l'altre donen per molt. No obstant això, les altres activitats més clàssiques que tampoc s'han d'abandonar: manis, concentracions, etc. i defensa de l'excel·lència i de la generació ni ni. Sobretot, ja que entre els nostres dirigents n'hi ha ben poca d'excel·lència, des de fa segles. I els millors ciutadans nostres acaben tots i totes a l'estranger des de fa massa temps. Aquesta crisi l'hauria de guanyar la il·lustració. Serà difícil: la CIU del senyor Mas està destruint fins i tot el pujolisme, al pas que anem la cohesió nacional catalana semblarà *El rai de La Medusa* i mentrestant els seguidors d'en Jan Petit ja se sap: «Venuts de les capulats, Eths que vivèn de trahida, Çò qui n'a pas jamei cambiat. Mes òc praubòt, mes òc praubòt, Çò qui n'a pas jamei cambiat. Que'us figuèn desús l'arròda, E que'us croishín tots los òs, D'aqueth temps qu'èra la mòda. De's morir atau, tròc a tròc. Mes òc praubòt, mes òc praubòt, De's morir atau, tròc a tròc. E qu'estó una triste dança, Dab la cama, e lo pè, e lo dit, Atau per lo rei de França, Atau que dançè Jan Petit. Mes òc praubòt, mes òc praubòt, Atau que dançè Jan petit».